

Sygn. akt IV CSK 103/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa S.K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 maja 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 października 2006 r., sygn. akt [...],

- I. odrzuca skargę kasacyjną;
- II. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 października 2006 r. powód S.K. wniósł o przyjęcie jej do rozpoznania „w oparciu o art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., albowiem w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na dopuszczalności ustalenia wysokości szkody powstałej po stronie powoda na skutek działań i zaniechań pozwanego w przypadku uniemożliwienia powodowi realizacji prawa do rekompensaty za mienie pozostawione poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej za pomocą dostępnych stronie środków dowodowych w postaci świadków i informacji z instytucji wymienionych w piśmie procesowym z dnia 29.03.2006 r. złożonym w postępowaniu przed Sądem I instancji i powtórzonych w apelacji”. Twierdzenie to powód pozostawił w skardze bez uzasadnienia.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany Skarb Państwa - Wojewoda [...] zastępowany przez Prokuratorię Generalną domagał się odrzucenia skargi bądź odmowy przyjęcia jej do rozpoznania ewentualnie jej oddalenia oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga powoda, jako dotknięta istotnym, nieusuwalnym brakiem, jest niedopuszczalna.

Jedną z przesłanek, na których Sąd Najwyższy opiera badanie kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania stanowi występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) i chociaż powód w skardze powołał się tę przesłankę, stanowiska swego w tym zakresie nie uzasadnił.

Spełnienie wymagania skargi kasacyjnej w postaci sformułowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia nie może ograniczać się do wskazania przez skarżącego jednej z przesłanek, których wystąpienie przesądza o tym przyjęciu, gdyż, jak to wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wniosek taki musi zostać uzasadniony, a zatem wymaga stosownego

wsparcia przy pomocy jurydycznej argumentacji, którą skarżący bezwzględnie jest obowiązany przedstawić.

W wypadku powołania się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., konieczne jest dokładne wyjaśnienie przez skarżącego na czym przedstawione przez niego zagadnienie prawne polega, wskazanie pojawiających się na jego tle poważnych wątpliwości oraz sprecyzowanie, jakie w związku z tym przepisy powinny stać się przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego. Ponadto na skarżącym spoczywa także obowiązek wykazania, że sformułowane przez niego zagadnienie prawne rzeczywiście w sprawie występuje, a jego rozstrzygnięcie jest w ramach rozpoznania skargi dopuszczalne, jak również wyjaśnienia dlaczego zagadnienie to jest - jego zdaniem - istotne. W sytuacji natomiast, gdy wywołało już ono w orzecznictwie sądów bądź doktrynie rozbieżne oceny, skarżący powinien je w skardze przytoczyć (por. zachowujące aktualność postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie jest więc każdy problem, na jaki w trakcie rozpoznawania sprawy sąd może natrafić. Chodzi bowiem tylko o takie zagadnienie, które ma charakter prawny, a nie faktyczny, a rozwiązanie tego zagadnienia następuje poważnych, rzeczywistych trudności i jest w istocie potrzebne dla rozstrzygnięcia danej sprawy. Zagadnienie to musi mieć ponadto znaczenie uniwersalne, a nie tylko jednostkowe, gdyż jego wyjaśnienie powinno również służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. W tym też zwłaszcza wyraża się „istotność” tego zagadnienia (por. nie publ. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03 oraz z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Na taką wykładnię pojęcia „istotnego zagadnienia prawnego” bezpośrednio rzutuje charakter skargi kasacyjnej jako szczególnego środka zaskarżenia, który ma przede wszystkim zapewniać realizację interesu publicznego, gdyż rozpoznanie skargi ma w praktyce zmierzać do zapewnienia jednolitości orzecznictwa oraz wspierania rozwoju prawa.

Skarga powoda nie czyni zadość wymaganiu określonemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Wprawdzie skarżący sformułował wniosek o przyjęcie skargi

kasacyjnej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy i wskazał na występujące - jego zdaniem - w sprawie niniejszej zagadnienie prawne, a zatem odwołał się do jednej z ustawowych przesłanek, których wystąpienie warunkuje to przyjęcie (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), jednakże w skardze powoda zabrakło uzasadnienia tego wniosku. Należy także zwrócić uwagę, że zagadnienie, na które powód się powołał, w istocie nie stanowi „zagadnienia prawnego” w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Już bowiem z jego ogólnego określenia wynika, że nie dotyczy ono kwestii prawnych, lecz jedynie oceny pewnych kwestii dowodowych, które pojawiły się na tle niniejszej sprawy, a ich wyjaśnienie miałyby tylko posłużyć dla celu jej rozstrzygnięcia.

Podsumowując, skoro skarga powoda nie zawiera opowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), skargę tę należało uznać za niedopuszczalną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75 oraz z dnia z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135).

Z tych więc przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, stosownie do art. 398⁶ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 § 1 k.p.c.